

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ขอให้พิจารณาทบทวนความเห็นเกี่ยวกับโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน
ของบริษัท ไทยลูปเบส จำกัด (มหาชน)

กระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๑๐/๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๕) ได้ให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายกรณีการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย หรือเพื่อหาข้อยุติเกี่ยวกับโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานของบริษัท ไทยลูปเบส จำกัด (มหาชน) ว่า โรงกลั่นน้ำมันดังกล่าวถือเป็นโรงกลั่นน้ำมันตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ นั้น กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า แนวทางการวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกามีความแตกต่างจากเจตนารมณ์ของกระทรวงการคลังในการยกเว้นภาษีสำหรับกรณีดังกล่าว กระทรวงการคลังจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาทบทวนความเห็นในเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง และกระทรวงการคลังได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. เจตนารมณ์ของการออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ แยกพิจารณาได้ดังนี้

๑.๑ แนวความคิดพื้นฐานของพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ กับพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ต่างกัน กล่าวคือ พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีแนวความคิดพื้นฐานเพื่อใช้ควบคุมการประกอบกิจการโรงงาน ส่วนพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มีแนวความคิดพื้นฐานเพื่อควบคุมและบริหารจัดการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต ดังนั้น คำว่า “โรงกลั่นน้ำมัน” ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ จึงมีความหมายเฉพาะตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

๑.๒ คำว่า “โรงกลั่นน้ำมัน” ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ มีความหมายเป็นที่ทราบโดยทั่วไปแล้วว่าหมายถึงโรงกลั่นน้ำมันประเภทใดโดยไม่จำเป็นจะต้องให้คำนิยามไว้อีกแต่อย่างใดและโรงกลั่นน้ำมันประเภทนี้กรมสรรพสามิตได้วางระเบียบควบคุมโดยได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิตไปควบคุมที่โรงกลั่นน้ำมันดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่ามีเพียง ๗ แห่ง และไม่รวมถึงโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานของบริษัท ไทยลูปเบส จำกัด (มหาชน)

๑.๓ กระทรวงการคลังได้ยกเว้นภาษีให้กับน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันบางประเภทที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเคมีปิโตรเลียม และ อุตสาหกรรมตัวสารละลาย (โซลเว้นท์) ซึ่งก็ไม่มีทำให้คำจำกัดความ คำว่า “อุตสาหกรรมเคมีปิโตรเลียม” และ “อุตสาหกรรมตัวสารละลาย (โซลเว้นท์)” ว่างมีความหมายว่าอย่างไรเช่นกัน ทั้งนี้ เพราะผู้ที่เกี่ยวข้องในระบบภาษีสรรพสามิตทราบความหมายของคำเหล่านี้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องให้คำจำกัดความไว้ สำหรับคำว่า “โรงกลั่นน้ำมัน” ก็เช่นเดียวกัน แม้ไม่มีการให้คำจำกัดความไว้ ผู้ที่เกี่ยวข้องในระบบภาษีสรรพสามิตก็ทราบกันอยู่โดยทั่วไปว่าโรงกลั่นน้ำมันดังกล่าวมีลักษณะเช่นใด และตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่เริ่มใช้ประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ จนถึงปัจจุบันก็ไม่เคยมีปัญหาในเรื่องการให้คำจำกัดความนี้เลย ประกอบกับในการยกเว้นภาษีสรรพสามิตในกรณีเหล่านี้ ทางฝ่ายผู้ประกอบการเป็นฝ่ายเสนอให้กระทรวงการคลังยกเว้นภาษีให้เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการเอง ผู้ประกอบการจึงทราบเจตนารมณ์ของการออกประกาศกระทรวงการคลังฉบับนี้อยู่แล้ว และเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ไม่จำเป็นต้องให้คำจำกัดความของคำเหล่านี้ไว้ ดังนั้น การที่จะตีความหมายของคำในประกาศโดยมิได้พิจารณาถึงเจตนารมณ์ หรือ เหตุผลในการออกประกาศอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตทั้งระบบได้

๒. บริษัท ไทยลูปเบส จำกัด (มหาชน) เป็นโรงกลั่นน้ำมัน ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ หรือไม่ พิจารณาได้ ดังนี้

๒.๑ คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติ^๑ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๕ “...เห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเสนอ โดยให้ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมในกิจการผลิตน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน เพื่อให้ได้รับสิทธิและประโยชน์เท่าเทียมกับโรงกลั่นน้ำมันที่ได้รับ และหากมีผลพลอยได้ที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง และมีการจำหน่ายให้แก่ผู้ใช้โดยตรงในประเทศ จะต้องจ่ายผลตอบแทนพิเศษแก่รัฐในอัตราร้อยละ ๒ ของรายได้ส่วนนี้...” มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานนี้มีลักษณะแตกต่างจากโรงกลั่นน้ำมันทั่วไป เพราะตามมติคณะรัฐมนตรีใช้คำว่า “ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์เท่าเทียมกับโรงกลั่นน้ำมันที่ได้รับ” และโดยปกติโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานนี้ไม่ต้องจ่ายผลตอบแทนพิเศษแก่รัฐในอัตราร้อยละ ๒ ของรายได้ เหมือนกับโรงกลั่นน้ำมันอื่น ๆ

๒.๒ เป็นที่ทราบโดยทั่วไปอยู่แล้วว่า “โรงกลั่นน้ำมัน” ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เป็นโรงกลั่นที่ผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง โดยมีเจ้าหน้าที่สรรพสามิตควบคุมประจำอยู่ที่โรงกลั่นน้ำมันดังกล่าว และจะต้องผลิตสินค้าที่จะต้องเสียภาษีสรรพสามิตตามพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต แต่

^๑ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๓/๑๙๘๐๗ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๕ เรื่อง การขอรับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน

สำหรับบริษัท ไทยลูปเบส จำกัด (มหาชน) เป็นโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน ซึ่งมีใช้สินค้าตาม พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต จึงมิได้อยู่ภายใต้ความควบคุมของเจ้าหน้าที่สรรพสามิต ดังนั้น บริษัท ไทยลูปเบส จำกัด (มหาชน) จึงมิใช่โรงกลั่นน้ำมันตามประกาศกระทรวงการคลังฯ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาทบทวนในเรื่องนี้ โดยมีผู้แทน กระทรวงการคลัง (กรมสรรพสามิต) ผู้แทนการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย และผู้แทนบริษัท ไทยลูปเบส จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นว่า ข้อมูลเพิ่มเติมของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับเจตนารมณ์ของการออกประกาศกระทรวงการคลังฯ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาไว้แล้วในการให้ความเห็นตามข้อหารือของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย^๒ และกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นว่า ความหมายของ “โรงกลั่นน้ำมัน” ควรเป็นไปตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มิใช่ความหมายตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากกฎหมายทั้งสองฉบับมีแนวความคิดต่างกัน นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) เห็นว่า กระทรวงการคลังจะใช้กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีไปใช้ในการตีความคำว่า “โรงกลั่นน้ำมัน” อันเป็นเรื่องของกิจการโรงงานได้ ถ้าหากกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตจะได้กำหนดนิยามของ “โรงกลั่นน้ำมัน” ไว้โดยเฉพาะ แต่เมื่อกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตไม่ได้กำหนดนิยามไว้ ความหมายของ “โรงกลั่นน้ำมัน” จึงต้องถือตามความหมายที่ได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไป ในลักษณะของ “กฎ” ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙^๓ กรณีจึงไม่อาจตีความให้มีความหมายเฉพาะโรงกลั่นน้ำมัน ๗ แห่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง (กรมสรรพสามิต) ได้ และในกรณีโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานของบริษัท ไทยลูปเบสฯ ก็ได้รับการยืนยันจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานแล้วว่า เป็นโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม^๔ กรณีนี้จึงเป็นที่ยุติว่าโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานของบริษัท ไทยลูปเบสฯ เป็นโรงกลั่นน้ำมันตามความหมายที่ได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไป

^๒ รายละเอียดปรากฏตามบันทึก เรื่อง ความหมายของโรงกลั่นน้ำมันตามประกาศ กระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ (เรื่องเสร็จที่ ๔๖๔/๒๕๔๓) ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๑๑๖๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๓ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือกรมโรงงานอุตสาหกรรม ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๔๐๘/๕๙๒๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงอธิบดีกรมสรรพสามิต

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับประเด็นปัญหาว่าบริษัท ไทยลูปเบส จำกัด (มหาชน) เป็นโรงกลั่นน้ำมันตามประกาศกระทรวงการคลังฯ หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อความที่ปรากฏในหนังสือของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่กระทรวงการคลังอ้างถึง เพียงแต่แสดงให้เห็นว่าคณะรัฐมนตรีมีมติให้กิจการผลิตน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานได้รับสิทธิและประโยชน์เท่าเทียมกับโรงกลั่นน้ำมัน โดยมีได้เป็นการพิสูจน์ในทางวิชาการหรือแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏว่ากิจการโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานไม่ใช่โรงกลั่นน้ำมันตามความหมายทั่วไป ส่วนกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นว่าบริษัท ไทยลูปเบสฯ เป็นโรงกลั่นน้ำมันที่ประกอบกิจการกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานซึ่งมิใช่สินค้าตามพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตและไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่กรมสรรพสามิต จึงไม่ใช่โรงกลั่นน้ำมันตามประกาศของกระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ นั้น ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วว่าเมื่อประกาศดังกล่าวมิได้กำหนดความหมายของ “โรงกลั่นน้ำมัน” ไว้โดยเฉพาะให้หมายถึงโรงกลั่นน้ำมันที่ผลิตน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต ประกอบกับคำว่า “โรงกลั่นน้ำมัน” ที่ปรากฏในบัญชีท้าย^๔ ประกาศดังกล่าวเป็นคำที่มีความหมายชัดเจนในตัวเอง ซึ่งโดยหลักการตีความกฎหมาย ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายมีความชัดเจน การตีความกฎหมายจะพิจารณาตามตัวอักษรของบทบัญญัตินั้น^๕ ดังนั้นกรณีจึงไม่อาจถือว่าโรงกลั่นน้ำมันตามประกาศกระทรวงการคลังฯ จะต้องเป็นโรงกลั่นที่ต้องถือ

^๔ บัญชีท้ายประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๖

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี					
		ตามพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษี สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗			ลดลงเหลือ/ยกเว้น		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ		หน่วย	หน่วยละ
				บาท			บาท
๐๑ ๙๐	ฯลฯ น้ำมันเตา และน้ำมัน ที่ คล้ายกัน ที่นำไปใช้เป็น วัตถุดิบในการผลิตน้ำมันและ ผลิตภัณฑ์น้ำมันในโรงกลั่น น้ำมัน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ฯลฯ	๔๒	-	-	ยกเว้นภาษี		

^๕ มาตรา ๔ กฎหมายนั้น ต้องใช้ในบรรดากรณีซึ่งต้องด้วยบทบัญญัติใด ๆ แห่งกฎหมายตามตัวอักษร หรือตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้น ๆ

เมื่อไม่มีบทกฎหมายที่จะยกมาปรับคดีได้ ให้วินิจฉัยคดีนั้นตามจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่น ถ้าไม่มีจารีตประเพณีเช่นนั้น ให้วินิจฉัยคดีอาศัยเทียบบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง และถ้าบทกฎหมายเช่นนั้นก็มีด้วย ให้วินิจฉัยตามหลักกฎหมายทั่วไป

เกณฑ์เฉพาะการผลิตน้ำมันที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต และอยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่กรมสรรพสามิตตามความเห็นของกระทรวงการคลัง(กรมสรรพสามิต) เท่านั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) จึงยืนยันตามความเห็นเดิมที่ได้เคยวินิจฉัยไว้ในเรื่องนี้^๗ ว่าโรงกลั่นน้ำมันตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต(ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ หมายความว่า โรงกลั่นน้ำมันตามความหมายทั่วไป และเมื่อโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานของบริษัท ไทยลูปเบสฯ เป็นโรงกลั่นน้ำมันตามความหมายทั่วไป จึงต้องถือว่าเป็นโรงกลั่นน้ำมันตามประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าว โดยได้มีข้อสังเกตด้วยว่าหากกระทรวงการคลังมีนโยบายจะยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบให้เฉพาะโรงกลั่นน้ำมันที่ผลิตน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตแล้ว กระทรวงการคลังก็อาจอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๑ ทวิ^๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ ออกกฎกระทรวงใช้บังคับ พร้อมกับยกเลิกประกาศดังกล่าวเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงการคลังได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อความรอบคอบคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้มีข้อเสนอให้นำปัญหาข้อกฎหมายเรื่องนี้เสนอให้ที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจัดให้มีการประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓ และคณะที่ ๕) เพื่อพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าว ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง^๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๒

ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓ และคณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพสามิต) ผู้แทนการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย และผู้แทนบริษัท ไทยลูปเบส จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด ข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า เมื่อประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓๑) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ไม่ได้กำหนดความหมายของ “โรงกลั่นน้ำมัน” ไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น ความหมายของโรงกลั่นน้ำมันในประกาศดังกล่าวจึงต้องถือตามความหมาย

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๘ มาตรา ๑๐๑ ทวิ ให้อธิบดีมีอำนาจยกเว้นภาษีให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าประเภทหรือชนิดเดิมหรืออีกประเภทหรืออีกชนิดหนึ่งซึ่งต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๙ ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้าน หรือต้องการความรอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการร่างกฎหมายสองหรือสามคณะมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

ทั่วไป ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๕)

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มีนาคม ๒๕๕๕